

DANE
SJEĆANJE DAVE DA KOVAČEVIĆA

Arhiv Bos. krajine B. Luka

ABK 209-008-070

Kod Ćurĉije Mladena u vrijeme poznatog štrajka radili su: Mirko Miniĉanin, Radovan Lešnjak, Branko Gogić, Branko Krivokuća, Osman Šehić, Hakiĉa Imamović, Rade Kosanović, Tomo Ljoljo, Drago Djurić i ja.

Ja sam bio šegrt kod Ćurĉije od 1926 - 1930. Spavali smo na palaĉama u Pekari. Dozvoljavao nam je samo nedjeljom da izlazimo u gradž. Radili smo 16 sati jednog do 10 sati narednog dana. Razvlaĉili smo hljeb s kolima u Ćelinac, Klačnice. Laktaše, Slatinu, Ivanjsku i druga okolna sela. U gradu se razvozio hljeb prikolicama na dva toĉka. On je imao u gradu oko 20 prodavnica. U vrijeme štrajka rastupali smo u toku jednog dana 13 prodavnica izgradjenih u obliku kioska.

Primali smo za rad 300 - 400 dinara mjeseĉno. Ona nam je obezbjedjivao hranu. Hranu je kuhala neka švabica. Hrana je bila slaba. Na jelovniku su bili obiĉno geršl, pasulj, kupus, krompir. Malo parĉe mesa dobivali smo svaki drugi dan, samo po jedan mali komadić. Za doruĉak smo dobivali po malu šolju mlijeka. Najĉešće smo dbivali puru prelivenu sa malo masti.

On nam je izriĉito zabranjivao da se druŹimo sa drugim radnicima. Nije se smjelo napose pokazati da je neko ĉlan sindikata, jer bi ga najurio sa posla. S nama je uspostavljao veze na sindikalnom polju Slobodan Koka-
kanović. Neko vrijeme i on je radio kod Ćurĉije, mislim samo zato da bi uspostavi-
vio sindikalne veze sa pekarskim radnicima, a i da bi ih organizovali. Sindikalno
smo bili organizovani samo nas petorica: Rade Kosaĉnović, Hakiĉa Imamović,
Drago Djurić i ja. Zbog toga nas poslije štrajka više nije primio na posao. Ja sam
tada otišao u Zagreb.

U toku štrajka s nama su bili na vezi Nikola Kupre-
šanin i Todor Dragiĉević, a Bogdan Studen.

Pred sam štrajk došli su u pekaru Ćurĉija, Todor Dra-
giĉević i inspektor rada iz Banovine, neki visok Crnogorac. Inspektor je ispiti-
vao radnike o uslovima rada. Mladen Ćurĉija se narogušio na Dragiĉevića i
traŹio da se on odstrani. Inspektor rada je tada rekao da je Dragiĉević s njim

došao i da će tu i ostati. Šada se Ćurčija malo primirio.

Inspektor je ispitivao i pitanje da li su svi radnici prijavljeni Okružnom uredu za osiguranje radnika. Zbog toga nas je i pitao od kada ko radi. Mi smo znali , a to je bila njegova praksa, da on ne prijavljuje sve radnike.

Na nekoliko dana poslije ovoga, došlo je do štrajka svih pekarskih radnika.

U vrijeme štrajka Mladen Ćurčija je išao van Banja Luke da traži pekarske radnike (Bos. Gradiška, Prijedor, Bos. Novi i t.d.). Išao je u ta mjesta u zatvorenim kolima. One koje je primio, zatvorio je u kola i doveo izravno u svoju Pekarju. Ovi nisu znali za štrajk kada su dolazili, ali su ubrzo za štrajk doznali. Neki su ostali kao štrajkbreheri, a drugi su otišli. Čim je doveo radnike, zatvorio je izlazna jedna i druga vrata, vanjska i unutrašnja, i pustio mašine u pogon.

U vrijeme štrajka, zahvaljujući dovedenim radnicima, Ćurčija je nastavio proizvodnju s njima i šegrtima.

21.septembra 1977.

D.Kovačević v.r.

Da je prepis vjeran originalu, tvrdi i

ovjerava:

Slavica Raspudić
(Slavica Raspudić)

Edita Kašiković
(Edita Kašiković)

Arhiv Bos. krajine B. Luka
ABK 209-008-070

Spomenje Dne Kovačevića

Kod čurčije mladaca u vrijeme poznatog
strujica radili su: Ljubo MINIČANIN, Radovan
Lešijan, Branko Gogić, Branko Kirovčević, Osmar
Šelić, Hamza Jumanović, Rade Kovačević, Tomo
LJOLJO, Drago Đurić i ja.

Ja sam bio šegrt kod čurčije od 1926-1930.
Spavali smo na palučama u pekari. Dovođeno
nam je samo nekoliko da isparimo u grad. Radili
smo od 16 sati jednog do 10 sati narednog dana.
Raspoređili smo ljeb s kolima i čelima, klesnic,
santice, slotinu, traušnu i druga osobna zla.
u gradu se rasvjetio ljeb s puholica na dva
toma. On je imao u gradu od 20 prodavnica.
u vrijeme strujica rasvjetili smo u toku jednog
dana 13 prodavnica ispručenih u obliku kišnice.

Primili smo se od 300-400 dinara mjesečno.
On nam je obećavao hranu, hranu
je nekada mesa svabica. Hrana je bila slaba. Na
jelovniku su bili obično gerb, posuf, kupus, kupus.
Malo meso mena dobivali smo neki drugi dan,
samo po jedan mali komadić za dječakom smo
dobivali po malom tafi mlazera. Najčešće smo dobivali
mno melveni na malo mesu.

On nam je iskrito obavijestio da se društvu
na drugom radniku. Nije se moglo moći posla-
zati da je meso član sindikata jer bi ga ujurio sa
posla. S nama je uportovao vese na sindikalnom
poslu. S nama je uportovao vese na sindikalnom
poslu. Slobodan Kovačević, meso vrijeme i on je sa-
dio kod čurčije, mislim samo zato da bi uportovao
sindikatu vese sa persoskim radnicima, a i da
bi ih organizovali. Sindikalno smo bili organizi-
rani samo nos petorica: Rade Kovačević, Hamza
Jumanović, Drago Đurić i ja. Zbog toga nos poslije
strujica više nije imao na posao. Ja sam tada
oticao u Zagreb.

u toku strujica s nama su bili na vesi Nikola
Kuprešanin i Todor Dragičević, a i Bogdan Studen.

Pred nam strujica došli su u pekari čurčije
Todor Dragičević i inspektor rada iz Balošnice, neki
Todor Crnogorac. Inspektor je imitirao radnike
u uslovima rada. Mladac čurčije se narogusio